

Kamarás István OJD

Karácsonyi zengedelem

– karácsonyi történetek
nagyobbacskáknak –

Szent Ferenc Szegényei Alapítvány

Szent Gellért Kiadó és Nyomda

1.

Karácsonyi Jézus

apjainkban történt, hogy karácsony estén Jézus az Etele út 181. kaputelefonján felsöngetett azzal, hogy „Jézus vagyok, karácsonyi üzenetet hoztam”, és csodák csodájára már a harmadik próbálkozásra beengedték.

Földszint

Elsőre az egyik földszinti lakásba, Baloghékhoz csöngetett be. Mivel éppen úgy volt öltözve, mint a képes Bibliában, ezért könnyen rá lehetett volna ismerni, de sem Baloghék, sem Vargháék, sem Biegelbauerék, sem Veresegyháziék nem ismerték föl, pedig még szépen be is mutatkozott:

– Megjöttem, Jézus vagyok.

Baloghék rákiabáltak, hogy ne szórakozzon, és bevágták az ajtót. Vargák migránsnak nézték, és azonnal rendőrt hívtak, Biegelbauerék adtak neki egy százast. Veresegyháziné igazoltatta, és amikor Jézus megkérdezte, van-e Bib-

liájuk, mert ő azzal tudná magát igazolni, Veresegyháziné rögtön rájött, hogy egy Jehova tanú erőszakoskodik, ráadásul éppen szenteste. Hiába magyarázta neki Jézus, hogy a jehovisták párosával járnak, Veresegyháziné kiokította, hogy a jehovisták nem hiszik Jézust, csak egyes-egyedül Jehovát.

Első emelet

Az első emeleten valamivel nagyobb szerencséje volt Jézusnak. Kovácséknál kapott egy zacskó éppen lejárt rágcst, azzal, hogy „húzzon el vele a jófrancba”.

Kendéék geofizikus-hallgató fia, aki aznap reggel érkezett haza egy svédországi egyetemről, szüleivel való tanácskozás után egy szelet kenyeret meg egy darab rántott halat adott Jézusnak azzal, hogy szaporítsa, majd gyorsan rávágta az ajtót.

Özvegy Taródiné a kulcslyukon át méregette, majd megkérdezte, hogy hol vannak a többiek, mármint a betlehemesek, és amikor erre Jézus mosolyogva széttárta a kezét, kikiabálta,

hogy „Jézus húsvétkor szokott föltámadni, karácsonykor a kisjézus szokott megszületni”.

Vargháéknál egy tizenkét éves kislány, Tündike nyitott ajtót, és mivel evangélikus hittanos volt, rögtön felismerte Jézust, de anyukájának éppen ezért lett gyanús, valamint azzal, hogy visszaél a tiszta szívű gyermekek bizalmával, ezért kituszkolta.

Második emelet

Amikor a másodikon már a harmadik lakásban is igazoltatták, Jézus arra kérte az ottaniakat, hogy nyissák ki a Bibliát bárhol, ahol az ő szavai szerepelnek, de két családnak nem volt Bibliája, a harmadiknak pedig csak Képes Bibliájuk.

Másik két helyen teljesítették kérését, de amikor Jézus kapásából folytatta a megkezdett mondatot, abban erősödtek meg, hogy egy Jehova tanú ügyeskedte be magát hozzájuk, vagy legalábbis valami adventista, és szépen kitesse-kelték.

Két helyen kisebb gyerekek ajándék reményében sírva kérték szüleiket, hogy engedjék be Jé-

zust. Az egyik helyen egy pofonnal törték le az „ellenállást”, a másik helyen „Szatír!”-t kiabálva ebrudalták ki Jézust, akinek ezután el is kellett volna hagyni a házat, de Jézus (miként az Lukács evangéliuma 4. fejezetének 29-30. versében meg van írva), mint amikor a názáretiek elvitték annak a hegynek a szakadékáig, amelyen városuk épült, hogy letaszítsák, egyszerűen csak áthaladt közöttük, és eltávozott. Ez alkalommal nem a városból, hanem csak a harmadik emeletre.

Harmadik emelet

A harmadikon végre kinyílt Jézus előtt egy ajtó. Özvegy Jakus Béláné Jézus neve hallatára „Dicsértessék”-kel köszönt, és szívélyesen betessékelte.

– Hozzánk már jött a Jézuska – szabadkozott. Megmutatta a kicsinyke karácsonyfát, és alatta egy tál mákos süteményt.

– Ezt abban a reményben sütöttem, hogy ne talántán bekopog valaki. És mit ad Isten?... Bocsánat, kiszaladt a szájamon.

Jézus ezen csak jót nevetett.

– Nem tudom, vacsora előtt van-e vagy utána... – tépelődött özvegy Jakusné.

– Látom, két személyre van megterítve – jegyezte meg Jézus.

– Az a helyzet, hogy karácsonykor Bélának is meg szoktam teríteni, de most...

– Ülhetnék Béla helyére? – kérdezte Jézus.

– Ó, ez nagyon tetszene az én Bélámnak – örvendezett özvegy Jakusné.

– Hát akkor lássuk azt a híres-nevezetes karácsonyi mákost! – biztatta Jézus.

– Előbb gyónni szeretnék! – szipogott özvegy Jakusné, és már kezdte is –: Mákos kalácsot szerettem volna, Bélám kedvencét, de összecseréltem a lisztet, és ezért nem tudtam rendesen megkeleszteni, így aztán mákos táska sikeredett belőle, ha nem tetszik haragudni érte.

– Ó, hát ez a híres-nevezetes mákos táska! – kiáltott föl Jézus. – Tetszett tudni, hogy ez egy régi-régi zsidó sütemény?

– Még szerencse, hogy Bélám... – hebegte özvegy Jakusné. – Ami igaz, igaz, férjem szerette cukkolni a zsidókat.

Jézus ekkor égre emelte tekintetét, megáldotta a mákos táskát, és mindjárt kettőt kivett a tányérjára.

– Hát ez éppen olyan, mint amilyent édesanyám süített purimkor! Ebben is több a mák, mint a kalács – lelkendezett Jézus.

Özvegy Jakusné keresztet vetett, és ő is kivett egyet. Egy darabig még mentegette Bélát, majd sorra elmesélte férje összes huncutságát. Hamar elröpült az idő, kiürült a süteményes tál. Jézus szedelőzködni kezdett.

– Jesszusom! – kapott észbe özvegy Jakusné.
– Hát, hiszen be nem állott a szám, de végre valaki meghallgatta Bélát! És én még azt sem kérdeztem meg... tisztelendőségedtől, hogy hogyan tetszik lenni.

– Mennyeien! – válaszolta Jézus.

– És az édesmamája? – kérdezte tisztelettel Özvegy Jakusné.

– Ő csak igazán! – nyugtatta meg Jézus.

Ezután a házigazdával együtt Jézus elénekelt a *Mennyből az angyalt*, majd „Béla kedvéért” a himnuszt.

Amikor az ajtóban özvegy Jakusné meg akarta csókolni a kezét, Jézus azzal a kezével meg-

áldotta. Hetekig eltartó béke maradt utána, és még hónapokig a régi-régi zsidó sütemény illata.

Negyedik emelet

Szalay Balázs vasúti főtiszt – ez volt kiírva. Ugyanígy mutatkozott be. Hogy Jézus mint Jézus, azon a főtiszt cseppet sem lepődött meg. Csokornyakkendőt viselt az ünnepre való tekintettel. Kicsike műanyag karácsonyfája is volt, alatta egy vadonatúj vérnyomásmérő. A két fotel egyikébe invitálta Jézust. A falon menetrendek voltak, akár egy vasútállomás várótermében.

– Csodálkozik, ugye? – kérdezte a vasúti főtiszt. – Pedig ezek mind az én műveim.

– Számomra minden menetrend, mert minden indulás és érkezés csodálatos, ezek pedig még inkább – állapította meg Jézus.

– Pedig ezeket Ön nyilván kívülről tudja – jegyezte meg a főtiszt kissé szomorúan.

– De hát én nem vagyok számítógép – szabadkozott Jézus. – Még a Bibliát sem tudom kívülről.

A vasúti főtiszt láthatóan földerült:

– Hanem mi az, amit kívülről tud, ha szabad érdeklődnöm?

– A szíveket – felelte Jézus, és hunyorított is hozzá.

– Akkor most legyen Ön az utas. Hová szeretne utazni?

Jézus egy cseppet sem lepődött meg:

– Természetesen Martonvásárra. Holnap reggel, az első vonattal, Kelenföldről – vágta rá.

– 5.12-kor indul, és ha nincs valamiféle fennakadás, az ötödik vágányról. És visszafelé?

– Visszafelé, ha lehet, busszal jönnék – szabadkozott Jézus.

A vasúti főtiszt elsápadt, majd elvörösödött, aztán bosszankodva közölte:

– Én sem vagyok mindentudó, én csak vasúti menetrendkészítő vagyok.

– Hát akkor legyen Mátészalka, holnap estére – rendelt Jézus.

A vasúti főtiszt kapásból válaszolt, eléggé peckesen. Jézus elismerően csettintett, amire vendéglátója szelíden megemlítette, rendelhet nehezebbeket is, többszöri átszállással is.

– Jó, akkor legyen Iklódbödörce, ha szabadna kérnem.

– Szabadna! – rikkantott a vasúti tiszt, majd hálálkodva hozzátette –: Ez a kérés vérbeli karácsonyi ajándék számomra.

Egy kis cetlit vett elő, arra írogatott lelkesen.

– Hát, kérem szépen, egyetlen lehetősége van, mert 16.25-ig meg kell érkeznie Lentibe. 10.30-kor indul a Déliből, 13.00-kor érkezik Bobára, ott 13.09-kor átszáll Zalaegerszeg felé, Zalaegerszegről 14.37-kor indul és 15.39-kor érkezik Lentibe, ott át kell szállnia a 16.25-kor Csömödérre induló Állami Erdei Kisvasútra, amely 17.10-or érkezik Iklódbödörce temető állomásra. Rendben?

Jézus megtapsolta, hátát lapogatta, nem győzött gratulálni. A vasúti főtiszt boldogan fogadta. Aztán hirtelen elkomorodott.

– Ha csak nem temetésre akart menni... Mert akkor nem ér oda, csak busszal. Azt hiszen, most meg kell mérnem a vérnyomásom – motyogta a vasúti főtiszt.

Jézus odament hozzá, visszanyomta a fotelbe, és homlokára tette a kezét.

– Nem ott van a baj – magyarázta a vasúti főtiszt.

– De itt van a menetrend – mutatott Jézus a homlokára. – Most már megnyugodhat, Szalay úr: pompásan működött. Van-e egyéb kívánsága?

– Nem is tudom... Talán... Elutazni... Bárhova... Iklódbödörcére. Megnézni, hogy valóban mennek-e a vonatok, utaznak-e, és ha igen, kik utaznak, Bobára, Lentibe, Csömödérre, Iklódbödörcére. Ugyanis én már évtizedek óta... de Bobára, Lentibe még sohasem. Ha lehet, Önnel tartanék.

– Hát akkor holnap 10.30-kor a Déliből – búcsúzott Jézus.

– Ha a vérnyomásom engedi... Viszontlá... Dícsértessék a Jézus Krisztus!

Juhász Kálmán volt kiírva, a pongyolát viselő idős hölgy mint Özvegy Juhász Kálmánné mutatkozott be. Jézus pedig mint Jézus.

– Milyen Jézus? – kérdezte özvegy Juhász Kálmánné.

– Názáreti – felelte Jézus.

– Lázárhegyi? Az, aki megjavítja a tévémet? Mert szerencsétlenségemre itt maradtam karácsonyeste tévé nélkül – panaszkodott az idős hölgy.

– Karácsonyfája sincs? – kérdezte Jézus.

– Minek az nekem? Magamnak?

– Egy kicsikét ünnepelni.

– Tévé nélkül nem tudok ünnepelni.

– Értem – mondta Jézus. – És nem lehetne ilyenkor ünneplőben nézni a tévét? Meginni egy kávé-t vagy teát egy ünnepi csészéből?

– Szerencsétlenségemre a kávéfőzőm is elromlott. Pedig én mindenre nagyon vigyázok, és amit lehet, azt magam javítom meg.

– Én nem vagyok szerelő, de javítani tudok – mondta Jézus.

– Ott van a készülék. Nincs bedugva a konnektorba, hogy ne legyen zárlat. Közben ünneplőbe öltözöm.

Jézus leült a készülék elé, és imádkozott. Tévé-t még sosem javított, de sok mindent nem csinált, ami aztán csodásan sikeredett. Özvegy Juhász Kálmánné ünneplőben jelent meg. Kicsit meg is hatódott önmagától.

– Meg lehet javítani? – kérdezte izgatottan.

– Mindenen lehet valamit javítani – mondta Jézus. – Próbálja meg bekapcsolni!

Özvegy Juhász Kálmánné bedugta a csatlakozót a konnektorba, bekapcsolta a készüléket, és a képernyőn meg is jelent egy karácsonyi reklám.

– Mi történt? – kérdezte az ünneplőbe öltözött.

– Én nem értek hozzá – szabadkozott Jézus – Talán valami nem jól érintkezett.

– Ez a legigazibb karácsonyi ajándék – lelken-dezett az ünneplőbe öltözött.

– Akkor, kérem szépen, halkítsa le, és élene-keljük a *Mennyből az angyalt* – javasolta Jézus.

– A tévének?

– Ha nincs karácsonyfa, énekelünk a tévé előtt.

Jézus gyönyörűen énekelte, Özvegy Juhász Kálmánné megpróbált bekapcsolódni, de nem-igen sikerült.

Majd csak annyit mondott:

– A férjem, Kálmán, Isten nyugosztalja, úgy énekelte, hogy „jászolyba, jászolyba”...

– Nos, akkor következzen a kávéfőző! – java-solta Jézus.

– Azt a Karakasné rontotta el. Mindent köl-csökér, és mindent elront. Azóta már semmit

sem adok neki kölcsön, de senkinek sem. Elvből. Különben sincsen kávé.

– Ó, ezen lehetne segíteni – vetette föl Jézus.

– Hogyan? – csodálkozott az özvegy.

– Kérünk kölcsön Karakasnetól.

– Én nem kunyerálok senkitől semmit – patogott az özvegy.

– Átmegy és megkínálja a süteményéből. Az talán nem romlott el.

– Már csak kettő maradt.

– Azt is el lehet felezni – jegyezte meg Jézus. – De hátha maradt több is.

– Az az igazság, volt egy egész tállal, de hogy rossz volt a tévém, unalmamban megeszegettem – vallotta be az özvegy.

Odament a tálalóhoz, és idegesen felkiáltott:

– Isten bizony csak kettő maradt, de most megint tele van!

– Van ilyen néha... Főleg karácsonykor.

– Talán még kávé is akad, és talán én is meg tudom javítani a kávéfőzőt. Mondja, tényleg mindenben lehet valamit javítani? Rajtam is? Olyan szerencsétlen vagyok.

– Mondja, van itt a házban Önnél is szerencsétlenebb? – kérdezte Jézus.

Itt van mind a tíz karácsonyi...

1. Karácsonyi Jézus	5
2. Karácsony a Magyar Szentföldön	71
3. Háromkirály-járás Kuruttyánban	79
4. Karácsonyi pásztoróra	90
5. Menekült betlehemes	95
6. Nemhagyományos betlehemes	103
7. Karácsonyi zengedelem	115
8. Jézus születése Őcsényben	125
9. Apokrif betlehemes	135
10. Lakótelepi betlehemes	147

